

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoKR/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113222078
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1113222078.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Ľubice Břrouškovéj, v právnej veci žalobcu: JUDr. Daniel Urban, advokát so sídlom Uhrova 18, 831 01 Bratislava, IČO: 47 254 173, proti žalovanému: BANKRUPTCY LIQUIDATION, k.s., so sídlom Špitálska 10, 811 08 Bratislava, správca úpadcu: EURECS & PARTNERS, a.s., so sídlom Námestie 1. mája č. 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 869 101, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti IV. a V. výroku proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7Cbi/20/2013-186 zo dňa 15.07.2019, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 7Cbi/20/2013-186 zo dňa 15.07.2019 v napadnutej časti IV. výroku (ktorým súd žalobe vyhovel) a V. výroku (trovy konania) z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie A) pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v sume 857.104,51 EUR, B) pripustil zmenu petitu v znení: „Určuje sa, že žalobca je veriteľom podmienenej pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu EURECS & PARTNERS, a.s., so sídlom Námestie 1. mája č. 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 869 101, vedeného na Okresnom súde Bratislava I č. k. 2K/47/2012, zapísanej v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 193, zistenej v rozsahu 140.000,- EUR“, C) vo zvyšku konanie zastavil, D) rozhodol vo veci samej (v zostávajúcim predmete sporu) tak, že žalobca je veriteľom podmienenej pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu EURECS & PARTNERS, a.s., so sídlom Námestie 1. mája č. 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 869 101, vedeného na Okresnom súde Bratislava I č. k. 2K/47/2012, zapísanej v zozname pohľadávok úpadcu pod č. 193, zistenej v rozsahu 140.000,- EUR, E) žalobcovi voči žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov, o výške ktorých v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhoduje po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník súdu prvej inštancie.

1.1 V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia popretej pohľadávky v celkovej sume 997.104,51 EUR. V priebehu konania žalobca v súvislosti so zmenou petitu navrhnutou na pojednávaní dňa 15.07.2019, ktorú súd prvej inštancie pripustil, žiadal, aby súd rozhodol o pohľadávke vo výške 140.000,- EUR. Zo skutkového stavu veci vyplýva, že žalobca si v konkurze úpadcu v zákonnej lehote uplatnil prihláškou pohľadávku vo výške 997.104,51 EUR titulom nevyplatenia podielovej odmeny právneho zástupcu na základe Dohody advokáta s klientom o palmárnej odmene, zapísanej správcom do zoznamu pohľadávok pod č. 193. Žalobca uviedol, že pohľadávku voči úpadcovi eviduje v účtovníctve, čo preukázal prehlásením zo dňa 25.02.2013. Žalovaný správca pohľadávku žalobcu poprel pre rozpor dojednania výšky odmeny s ustanovením § 7 ods. 2 zákona č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, ako aj záväznými etickým pravidlami advokátov, nakoľko v právnom predpise je limit pre určenie výšky 20 % a dojednaná odmena je vyššia. Správca poprel aj podmienku vzniku pohľadávky, uviedol, že podmienka vzniku nároku na vyplatenie odmeny je

viazaná na ustanovenie § 52 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), teda vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu zaniklo právne zastúpenie úpadcu žalobcom ako veriteľom pohľadávky uplatnenej v tomto konaní.

1.2 Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Poukázal na to, že žalobca si pohľadávku prihlásil do konkurzného konania v zákonom stanovenej lehote a v zákonnej lehote tridsiatich dní odo dňa doručenia popieracieho prejavu správcu podal aj žalobu o určenie popretej pohľadávky. Z popieracieho prejavu správcu vyvodil skutkový záver, že správca pohľadávku žalobcu poprel pre rozpor s § 7 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, spočívajúci v prekročení maximálnej výšky odmeny o 6 % nad stanovenú hranicu, pre rozpor s etickými pravidlami výkonu advokácie a z dôvodu zániku právneho zastúpenia podľa § 52 ZKR vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, ktorý bol zmluvnou stranou Zmluvy o palmárnej odmene. Súd prvej inštancie dospel k právnemu záveru, že žalobca preukázal oprávnenosť pohľadávky jednak skutkovými tvrdeniami o existencii zmluvného vzťahu a jednak listinnými dôkazmi, ktoré preukazujú faktické plnenie veriteľa ako advokáta na základe zmluvy o právnej pomoci v súdnom spore s dojednaním palmárnej odmeny. Prihliadol aj na čiastočné späťvzatie nároku tak, že suma pohľadávky, ktorú veriteľ (žalobca) žiadal určiť bola 140.000,- EUR, vychádzajúc z rešpektovania maximálnej výšky odmeny podľa § 7 ods. 2 cit. vyhlášky, teda zo spornej sumy v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany sp. zn. 8Cb/166/2010, pričom za základ výpočtu pohľadávky určil žalobca sumu 700.000,- EUR zo žalovaných 2.796.743,62 EUR s príslušenstvom. Preskúmaním dôvodnosti - relevantnosti popieracích dôvodov správcu, na základe predložených dôkazov skúmaných v rozsahu vymedzenom pre incidenčné konanie (ods. 14, 15 dôvodov rozsudku), súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca dôvodnosť žaloby osvedčil, preto žalobe vyhovel v rozsahu 140.000,- EUR, ktorá výška zostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzataní. Na základe zásady úspechu v konaní, priznal žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný správca, a to v časti IV. (žalobe vyhovujúceho) výroku a v časti V. výroku, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Odvolacie dôvody vymedzil ustanovením § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, čím napadnutému rozhodnutiu vytýkal inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia vyvedené z vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. V odvolacej argumentácii uviedol, že pôvodný správca pohľadávku žalobcu (zapísanú do konečného zoznamu pohľadávok pod č. 193) poprel v celom rozsahu prihlásenej sumy, právneho dôvodu jej vzniku a podmienky jej vzniku, pre neexistenciu nároku na podielovú odmenu (neplatnosť jej dojednania pre rozpor s § 7 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), pričom dôvody popretia naďalej trvajú. V súlade s tvrdeniami uplatnenými pred súdom prvej inštancie uviedol, že vznik nároku na podielovú odmenu je viazaný na trvanie zastúpenia advokátom, čo v prípade žalobcu splnené nebolo, pričom je právne irelevantné, či ku skončeniu zastúpenia došlo z dôvodov na strane advokáta alebo jeho klienta. Právne zastúpenie úpadcu žalobcom zaniklo vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, a preto žalobcovi nevznikol nárok na uplatňovanú podielovú odmenu, dojednanú za zastupovanie v spore vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cb/166/2010. Podľa právnej doktríny predčasné skončenie právneho zastupovania má pri podielovej odmene za následok, že podmienky vzniku nároku na ňu nie sú splnené. Vychádza sa z toho, že advokát nie je objektívne spôsobilý ovplyvniť procesný úspech svojho klienta (komentár C. H. Beck k § 8 vyhlášky č. 655/2004). Právne zastúpenie úpadcu žalobcom skončilo oveľa skôr ako súdne konanie sp. zn. 8Cb/166/2010. Na podporu správnosti svojho právneho záveru o dôvodnosti popretia pohľadávky pre neexistenciu nároku žalobcu poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 407/08-43. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žiadnej zo strán sporu neprizná právo na náhradu trov konania alebo, aby tento v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že na základe predložených listinných dôkazov - zoznam vykonaných úkonov žalobcu ako advokáta č. I. 53, čestné vyhlásenie štatutárneho orgánu úpadcu o plnomocenstve advokátovi - žalobcovi č. I. 128, posúdenia platnosti Zmluvy o palmárnej odmene a aj s prihliadnutím na aplikáciu § 52 ZKR, súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalobca osvedčil nárok na zaplatenie odmeny, pričom jej výšku žalobca počas konania upravil v súlade s § 7 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda vo výške akceptovateľnej súdom. K žalovaným tvrdenej absolútnej neplatnosti Dohody o podielovej odmene uviedol, že dôvody absolútnej neplatnosti sa môžu vzťahovať aj na iba jednotlivú časť právneho úkonu, pričom pre možnosť stanovenia neplatnosti právneho úkonu

iba v jeho určitej časti je potrebné skúmať, či právny úkon, alebo jeho jednotlivé časti, sú alebo nie sú deliteľné. Skutočnosť, že žalobca si s úpadcom dohodol odmenu vo výške 26 %, t. j. o 6 % vyššiu ako pripúšťa vyhláška, v žiadnom prípade nespôsobuje absolútnu neplatnosť celej dohody o jeho odmene, ale iba jej neplatnosť vo výške prevyšujúcej maximálnu 20% podielovú odmenu. Skutočnosť, že Dohoda advokáta s klientom o palmárnej odmene je v prevyšujúcej časti 6 % z reálne vymoženej sumy neplatná, nemá v žiadnom prípade vplyv na zvyšok slobodne, určito a zrozumiteľne vykonaného právneho úkonu. Uviedol, že počas právneho zastupovania úpadcu v konaní vedenom na Okresnom súde Topolčany sp. zn. 8Cb/166/2010, preukázateľne vykonal úkony právnej pomoci, ktoré viedli k posunu konania a k jeho úspešnému ukončeniu (napr. dosiahol nariadenie predbežného opatrenia o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami žalovaného). Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Obdo 7/2010, v ktorom NS SR dospel k záveru, že ak advokát neposkytuje právne služby až do úplného vybavenia veci alebo súboru vecí, alebo ak ich neposkytuje za celé dohodnuté obdobie, patrí mu podľa § 6 cit. vyhlášky pomerná časť dohodnutej paušálnej odmeny. Je teda zjavné, že hlavným cieľom vyššie uvedeného rozhodnutia je stanovenie pravidla, že v prípade vypovedania plnomocenstva tesne pred dosiahnutím cieľa, na ktorý bol naviazaný vznik nároku na odmenu advokáta, má tento po reálnom vykonaní úkonov právnej pomoci minimálne nárok na pomernú časť svojej paušálne (prípadne podielom) určenej odmeny, aj keď došlo k zániku plnomocenstva ešte pred dosiahnutím stanoveného cieľa. Žalobca je preto toho názoru, že rozhodnutie obsahuje jasný a spravodlivý názor, že podmienka vzniku nároku na odmenu advokáta nie je nevyhnutne determinovaná skutočnosťou, že v čase dosiahnutia stanoveného výsledku je klient zastúpený daným advokátom, ale je určená objektívnou skutočnosťou, že pozitívny výsledok v predmetnej veci bol dosiahnutý v dôsledku a na základe reálne vykonaných úkonov daného advokáta. Žiadne ustanovenie Dohody advokáta s klientom o palmárnej odmene nestanovuje, že v prípade zániku plnomocenstva na zastupovanie úpadcu mu automaticky zanikne aj nárok na odmenu za reálne poskytnuté právne služby. Žalovaným uvádzaný právny názor podľa žalobcu nemá právnu oporu v žiadnom právnom predpise, ako ani v samotnej Dohode advokáta s klientom o palmárnej odmene. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne.

4. Žalovaný v podanej replike zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach a vyjadreniach. Žalobca sa k replike žalovaného, ktorá mu bola doručená, už nevyjadril.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 2 CSP v prvom rade z úradnej povinnosti poukazuje na zásadnú procesnú vadu majúcu vplyv na priebeh konania a rozhodnutie prvoinštančného súdu, i keď nebola odvolateľom vytknutá.

7. Predmetom konania v prejednávanej veci, začatej dňa 27.06.2013, je určenie popretej pohľadávky. Pre tieto konania s účinnosťou od 01.01.2012 (po novelizácii § 32 ZKR zákonom č. 348/2011 Z.z.) platila povinnosť žalobcu (a žalovaného, ak je ním popierajúci veriteľ) zložiť preddavok na trovy konania. Ak žalobca preddavok nezloží, súd konanie zastaví (§ 32 ods. 11 ZKR v znení účinnom v čase podanie žaloby). Nezloženie preddavku na trovy konania preto bráni meritórnemu prejednaniu žaloby (je procesnou prekážkou pre vecné prejednanie sporu).

8. Žalobca, vedomý si tejto povinnosti, v žalobe uviedol, že preddavok na trovy konania uhradí na výzvu súdu. V spise súdu prvej inštancie sa však žiadna výzva na úhradu preddavku na trovy konania, ani záznam o jeho zložení (úhrade) žalobcom, nenachádza a odvolací súd splnenie tejto základnej procesnej podmienky konania nemá preukázané. Je tak dôvodný záver, že súd prvej inštancie sa ust. § 32 ods. 11 ZKR dôsledne neriadil, žalobcu nevyzval na úhradu preddavku na trovy konania a vec prejednal a rozhodol napriek tomu, že na takýto postup nemal splnené procesné podmienky.

9. Napriek nedostatku vyššie uvedenej procesnej podmienky konania sa však odvolací súd, vzhľadom na postup prvoinštančného súdu a podané odvolanie smerujúce voči rozsudku, musel vysporiadať aj so skutkovým a právnym posúdením veci (v rozsahu odvolacích dôvodov). Odvolací súd uvádza, že hoci súd prvej inštancie správne konštatoval, že účelom incidenčného konania o určenie popretej pohľadávky

je preskúmanie relevantnosti popieracieho prejavu správcu (t. j. nie celého právneho vzťahu), na stranami nastolené sporné otázky nedal dostatočnú a správnu odpoveď.

10. Zo zisteného skutkového stavu a nesporných tvrdení strán je zrejmé, že v konkurze prihlásená pohľadávka žalobcu, ktorú správca úpadcu poprel, má pôvod v podielovej odmene uplatnenej žalobcom (ako bývalým právnym zástupcom úpadcu) za zastupovanie úpadcu v sporovom súdnom konaní. Podielová odmena medzi žalobcom a úpadcom bola dojednaná v dohode o právnej pomoci označenej ako „Dohoda s klientom o palmárnej odmene“ uzavretej dňa 23.11.2011 (založenej na č. I. 6/7 spisu prvoinštančného súdu).

Z čl. 2.2. označenej dohody vyplýva, že žalobca (ako právny zástupca) a úpadca (ako klient) „... sa dohodli na podielovej odmene vo výške 26 % z hodnoty sumy vymoženej od protistrany. Podielová odmena je splatná pri vymožení sumy právneho nároku. Advokát má nárok na podielovú odmenu len v prípade reálneho vymoženia pohľadávky“.

11. Podľa ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, právny predpis pri konštrukcii odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb predpokladá a určuje nasledovné samostatne upravené formy odmeny, a to hodinová, paušálna, podielová a tarifná. Podielová odmena je teda jednou z vyhláškou predpokladaných foriem odmeny upravenou v § 7 a § 8.

12. Z obsahu spisu a popieracieho prejavu správcu je nesporné, že správca pohľadávku žalobcu poprel v právnom dôvode, výške a podmienke vzniku pre neexistenciu nároku na podielovú odmenu (t. j. pre rozpor tohto nároku s platným právom). Správca uviedol, že podmienkou vzniku nároku na podielovú odmenu je existencia právneho zastúpenia v čase vymoženia uplatňovaného nároku, čo na strane žalobcu (prihláseného veriteľa) splnené nebolo, keďže jeho právne zastupovanie úpadcu skončilo v dôsledku konkurzu skôr, než sporové konanie (Okresný súd Topoľčany sp. zn. 8Cb/166/2010), s ktorým sa prihlásená pohľadávka (podielová odmena) spája. Navyše veriteľovi (žalobcovi) vytkol, že k prihláške nepriložil všetky listiny preukazujúce oprávnenosť pohľadávky, bez ktorých nie je možné považovať prihlásený právny dôvod vzniku pohľadávky za nesporný a preukázaný. V priebehu konania v tvrdeniach procesnej obrany ďalej uviedol, že okolnosti - dôvod zániku právneho zastúpenia (pre konkurz úpadcu) pre posúdenie existencie nároku na spornú pohľadávku nie sú podstatné.

13. Žalobca v priebehu konania prisvedčil argumentácii správcu o rozpore dojednanej výšky podielovej odmeny (26 %) s ust. § 7 ods. 2 vyhlášky o odmenách advokátov, pre prekročenie maximálneho vyhláškou prípustného limitu. V dôsledku uvedeného vzal žalobu čiastočne späť v prevyšujúcej výške 6 %, vo zvyšku (20 %) však zotrval na dôvodnosti podanej žaloby a danosti jeho nároku na podielovú odmenu. V tvrdeniach procesného útoku pred súdom prvej inštancie argumentoval tým, že vykonanými úkonmi právnej pomoci podstatnou mierou prispel k úspechu úpadcu v spore, čím mu nárok na podielovú odmenu patrí, hoci v čase ukončenia súdneho konania už úpadcu nezastupoval. Dohoda neobsahuje ustanovenie, ktoré by vylučovalo jeho nárok na podielovú odmenu, ak zastupovanie zanikne. Ak teda vyhlásením konkurzu zaniklo plnomocenstvo, ktoré mu úpadca udelil, neznamená to, že automaticky stratil nárok na svoju odmenu.

14. Súd prvej inštancie v dôsledku čiastočného späťvzatia, s ktorým sa vysporiadal v odvolaní nenapadnutom I. až III. výroku, ďalej pokračoval v konaní v zostávajúcom predmete sporu (predstavujúcom peňažné vyčíslenie 20 % podielovej odmeny) a v tejto časti žalobe vyhovel.

15. Zásadnou otázkou, v ktorej spočíva podstata sporu, bolo posúdenie správnosti popieracieho prejavu správcu založeného na tvrdení o neexistencii nároku žalobcu na prihlásenú podielovú odmenu z dôvodu, že zákonná úprava pre vznik tohto nároku vyžaduje trvanie (existenciu) poskytovania právnej pomoci v čase skutočného vymoženia uplatňovaného nároku, čo v prípade žalobcu splnené nebolo.

16. Odvolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti opakovane uviedol, že dôsledné preskúmanie prihlásených pohľadávok je základnou a neopomeniteľnou povinnosťou správcu pri výkone správy s odbornou starostlivosťou. Úlohou a oprávnením správcu je dôsledné preskúmanie naplnenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva, t. j. nestranné zistenie okolností rozhodných pre nestranný záver, či veriteľ osvedčil (preukázal) nespornosť a dôvodnosť prihlásenej pohľadávky alebo, či boli zistené dôvody

svedčiace o jej spornosti. Túto spornosť správca videl v neexistencii právneho nároku advokáta na podielovú odmenu v prípade, ak jeho právne zastupovanie klienta skončilo skôr, než došlo k vymoženiu plnenia, s ktorým je podielová odmena spojená, t. j. ak k ukončeniu právneho zastúpenia došlo pred úspešným ukončením sporu.

17. Súd prvej inštancie v podstatných úvahách, na ktorých založil odvolaním napadnutý IV. výrok (žalobe vyhovujúci), uviedol, že oprávnenosť pohľadávky žalobcu preukazujú jednak skutkové tvrdenia existencie zmluvného vzťahu a jednak listinné dôkazy predkladané zo strany veriteľa preukazujúce faktické plnenie veriteľa ako advokáta na základe Zmluvy o právnej pomoci v súdnom spore s dojednaním palmárnej odmeny. Prihliadol na čiastočné späťvzatie nároku vychádzajúce z rešpektovania maximálnej výšky podielovej odmeny podľa § 7 ods. 2 vyhlášky zo žalobcom určeného základu výpočtu pohľadávky, ktorým je suma 700.000,- EUR (zo žalovaných 2.796.743,62 EUR s príslušenstvom). Dospel k záveru, že žalobca na základe predložených listinných dôkazov - zoznam vykonaných úkonov žalobcu ako advokáta č. I. 53, čestné vyhlásenie štatutárneho orgánu úpadcu o plnomocenstve advokátovi - žalobcovi č. I. 128, ako aj posúdenie platnosti Zmluvy o palmárnej odmene a s prihliadnutím na aplikáciu § 52 ZKR, osvedčil nárok na zaplatenie odmeny, ktorej výšku počas tohto konania upravil v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda vo výške akceptovateľnej súdom a v tejto časti žalobe vyhovel.

18. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodnosťou odvolacích tvrdení žalovaného, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s podstatnými skutkovými tvrdeniami žalovaného, ktorý dôvodil

- a) neexistenciou nároku žalobcu na podielovú odmenu z dôvodu zániku dohody o právnej pomoci uzavretej s úpadcom (t. j. zánik plnej moci) pred právoplatným ukončením súdneho sporu pre prípad úspechu, v ktorom bola podielová odmena dohodnutá, ktorý názor odvodzoval aj od citovanej judikatúry,
- b) absolútnou neplatnosťou dohody o podielovej odmene pre rozpor výšky dojednanej podielovej odmeny s § 7 ods. 2 vyhlášky o odmene advokátov (dohodnutá odmena 26 % z hodnoty veci oproti maximálne prípustnej odmeny 20 % z hodnoty veci),
- c) nemožnosťou a neprípustnosťou moderácie podielovej odmeny súdom v incidenčnom konaní (t. j. neprípustnosťou jej zníženia na 20 % z hodnoty veci oproti prihlásenej výške 20 % z hodnoty veci).

19. Žalovaný v popieracom prejave nespochybňoval žalobcom vykonané úkony, rozsah, či relevanciu poskytnutých právnych úkonov, ani zásluhu žalobcu za úspech úpadcu v spore, v ktorom mu poskytoval právne služby. Žalovaný správca v popieracom prejave nepoprel a nespochybňoval nárok žalobcu ani na odmenu ako takú (t. j. na niektorú z vyhláškou predpokladaných foriem odmeny za poskytnuté úkony právnej pomoci) a táto otázka ani nebola predmetom jeho prieskumu pri preskúmaní žalobcom podanej prihlášky. Správca výslovne a jednoznačne poprel nárok žalobcu len na podielovú odmenu, ktorú si žalobca ako veriteľ uplatnil (prihlásil) v konkurze úpadcu, a ktorá tak predstavuje konkrétnu, v konkurze prihlásenú pohľadávku žalobcu. Žalovaný správca v popieracom prejave, ktorý bol predmetom prieskumu prvoinštančného súdu, namietal nemožnosť vzniku právneho nároku na podielovú odmenu pre ukončenie právneho zastupovania úpadcu pred skočením súdneho konania, ako i rozpor dojednanej výšky s právnou úpravou, čo podľa správca predstavuje jej absolútnu neplatnosť a nemožnosť moderácie dojednanej výšky podielovej odmeny v incidenčnom konaní. Na tieto, pre rozhodnutie podstatné tvrdenia, nedal prvoinštančný súd žiadnu odpoveď. Nevysporiadal sa ani s judikatúrou súdov vyššej inštancie, vrátane judikatúry ústavného súdu, ktoré sa otázkou vzniku nároku na podielovú odmenu už zaoberali (napr. I. ÚS 407/2008, NS SR 5Cdo/102/2018, KS Žilina 11Co/22/2017, KS BA 5Co/122/2021).

20. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

21. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia a nezodpovedanie na žalovaným uvedené podstatné skutkové tvrdenia, ktoré majú pre vec podstatný význam, zakladá dôvodnosť žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov.

22. S poukazom na uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zrušenie

rozsudku v IV. meritórnom (hlavnom) výroku zakladá dôvodnosť odvolania a potrebu zrušenia aj napadnutého V. výroku o trovách konania (závislý výrok).

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v prvom rade napraviť procesné pochybenie a žalobcu v súlade s ust. § 32 ods. 11 ZKR, v znení účinnom v čase podania žaloby, vyzvať na úhradu preddavku na trovy konania. Pri splnení procesných podmienok konania viažúcich sa na úhradu preddavku, sa súd prvej inštancie následne vysporiada a riadne zodpovie na žalovaným nastolené a pre rozhodnutie vo veci podstatné skutkové tvrdenia (ods. 18., 19. dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu), a to i v kontexte právnej povahy zmluvy o právnej pomoci, ktorá má povahu zmluvy príkaznej. Súd prvej inštancie zhodnotí výsledky dokazovania v skutkových a právnych záveroch a opätovne rozhodne vo veci, ako aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).